

Додѣто шипокъ-тъ не е раздалъ сладострастны-ты си благоуханія, покорливо-то кукурече понѣлия съ миризмъ-тъ си сичкы-ты горы, и міліоны цвѣтіа отъ единъ нѣжнъ зеленинъ показвать ся изъ паз-вж-тъ на растенія уживени съ единъ добротворнъ росъ. Всякъ единъ листь объема по единъ воденъ маргаритъ, когато единъ хладенъ вѣтръ размърдва върхове-ты на дръвеса-та: чисты и бистры капкы поржсвать земѣ-тъ, насѣкомы развѣселены разбу-твать ся подъ трѣвж-тъ; птици-ты като трептять съ крила-та си напоявать ся отъ божественно-то питіе.

О Тиволи! дщери на Тивура (1), и вы стари намѣстници на художества, отъ вашѣ-тъ святъ назвж ако то може да види заведиждъ черны-ты ледове да бѣгътъ далечъ камъ най-сѣверни-ти мѣ-ста, и плодородна-та природа да вы покрыва съ новы гирланды, подобны на оныя старци отъ тихж-тъ Аркадіѣ; да сѣдятъ на сѣнкъ подъ джбове и дѣтца да ги вѣнчывать съ цвѣти.

Въ това доброчестно врѣмя, о Тиволи! пър-вый пжтъ стѣпнихъ на старж-тъ ти прѣстъ. Азъ глѣ-дахъ ненаситно на голѣмыя твой водопадъ. Нико-га това прѣвѣсходно своенравіе на природж-тъ не ся е явило по-удивително прѣдъ очи-ты на единъ слисанъ пжтникъ. Войни-ти на Аніено прѣтворены

---

(1) Вѣтхъ градъ у Италіѣ по-старо врѣмя про-чють за търговіѣ-тъ си.